

यदुक्तं सुहृद्वदति सुहृदो बांधवांस्तमानिति च तदप्याह नक्षस्येति तत्र हेतुः एकः सुहृदादिसंगरहितः तत्कुतः गुणदोषयोर्हिताहितयोः कर्तृणां मि
त्रादीनां याः सर्वाधियः विचित्राबुद्धयः तासां द्रष्टा साक्षी ॥ १० ॥ यच्चोक्तं भुंक्ष्वभोगानित्यादितत्राप्याह नादत्त इति गुणं सुखं दोषं दुःखं क्रिया
फलं च राज्यादिकम् उदासीनत्वे हेतुः परावरदृक्कारणस्य कार्यस्य च साक्षी न तु भोक्ता यतः ईश्वरः देहादिपारतन्त्र्यशून्यः अतएवं भूतस्य मम च यु
ष्माकं च संबंधाभावाच्छोकं माकुरुतेति वाक्यार्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ द्विजभाषितमंगिरसाप्रोक्तं पुत्रादीनां दुःखहेतुत्वं स्मरंत्यः पुत्रकामना

नक्षस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोऽपि वा ॥ एकः सर्वधियां द्रष्टा कर्तृणां गुणदोषयोः ॥ १० ॥ नादत्त आ
त्मा हि गुणं न दोषं न क्रियाफलम् ॥ उदासीनवदासीनः परावरदृग्गीश्वरः ॥ ११ ॥ श्रीशुक उवाच इत्युदी
र्यगतो जीवो ज्ञातयस्तस्य ते तदा ॥ विस्मितामुमुचुः शोकं छित्त्वा त्मस्नेहं शृंगखलाम् ॥ १२ ॥ निर्हृत्य ज्ञातयो देहं
तथा कृत्वोचिताः क्रियाः ॥ तत्पुण्यजं स्नेहं शोकमोहभयार्तिदम् ॥ १३ ॥ बालं ध्यो ब्रूहि तास्तत्र बालहत्या
हतप्रभाः ॥ बालहत्याव्रतं चे रुर्ब्राह्मणैर्यन्निरूपितम् ॥ यमुनायां महाराज स्मरंत्यो द्विजभाषितम् ॥ १४ ॥ स इत्थं
प्रतिबद्धात्मा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ गृहांधकूपान्निष्क्रान्तः सरः पंकादिव द्विपः ॥ १५ ॥ कालिंघां विधिवत्स्ना
त्वा कृतपुण्यजलक्रियः ॥ मौनेन संयत प्राणो ब्रह्मपुत्राव वंदत ॥ १६ ॥ अथ तस्मै प्रपन्नाय भक्ताय प्रयतात्म
ने ॥ भगवान् नारदः प्रीतो विद्यामेतामुवाच ह ॥ १७ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ प्रद्युम्नायानिरु
द्धाय नमः संकर्षणाय च ॥ १८ ॥ नमो विज्ञानमात्राय परमानंदमूर्तये ॥ आत्मारामाय शांताय निवृत्तद्वैतदृष्ट
ये ॥ १९ ॥ आत्मानंदानुभूत्यैव न्यस्तशक्त्यूर्मये नमः ॥ हृषीकेशाय महते नमस्ते विश्वमूर्तये ॥ २० ॥

शून्यानिर्मत्सराः सत्य इति भावः ॥ १४ ॥ निविडपंकतुल्यं गृहं विहाय निष्क्रमणमतिधीरस्य तस्यैव योग्यं नान्यस्येति दृष्टान्तमाह सरसः पंकाद्वि
पोगज इव ॥ १५ ॥ कृताः पुण्यजलक्रियाः पितृतर्पणाद्यायेन संयत प्राणो नियतेंद्रियः ॥ १६ ॥ १७ ॥ नमो धीमहि ध्यायेम मनसानमस्या
म इत्यर्थः ॥ १८ ॥ निवृत्तद्वैतदृष्टिर्यस्मात् ॥ १९ ॥ न्यस्तानिरस्ताः शक्त्यूर्मयः मायानिमित्तारागद्वेषादयो येन ॥ २० ॥